

διανέμονται τὰ προϋόντα τοῦ Παλαιοῦ καὶ Νέου Κόσμου.

Αἱ ἐκκλησίαι, τὰ θέατρα, καὶ ἰδίως τὰ ξενοδοχεῖα εἰσι μεγαλοπρεπῆ ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ· ὑπάρχουσι δ' ἐν αὐτῇ καὶ πολυάριθμα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, καὶ τινες λαμπραὶ βιβλιοθήκαι, ἐξ ὧν διακρίνεται ἡ Ἀττόρειος Βιβλιοθήκη, δι' ἣν ἐδαπανήθησαν 400,000 τάληρα.

ΣΙΡ ΚΑΡΟΛΟΣ ΝΑΠΙΕΡ

Ὀλίγοι ἐναπολείπονται ἐτι ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκ τῶν ἐνδόξων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες ἐγεννήθησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Ὁ ἐνδοξος οὗτος ἀνὴρ ἐγεννήθη τῇ 6ῃ Μαρτίου 1786 ἐν Μερτσειστάουνχάλλ τῆς ἐπαρχίας Στρίλγ-γης, καὶ κατήγετο ἐκ τοῦ ἐπιφανοῦς ἐφευρετοῦ τῶν λογαρίθμων. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἦν δευτερότοκος υἱὸς φραγκίσκου, τοῦ πέμπτου λόρδου Ναπιέρ, καὶ ὁ Κάρολος εἰσῆλθεν εἰς τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν τρεῖς καὶ δεκαετῆς τὴν ἡλικίαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀθανάτου Νέλσωνος· ἀλλὰ δὲν ἔσχε τὴν τύχην νὰ λάβῃ μέρος εἰς οὐδεμίαν τῶν μεγάλων ναυμαχιῶν, τῶν γενομένων κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος. Διεκρίθη ὅμως τὰ μέγιστα εἰς διαφόρους κατ' ἀπομεμονωμένων πλοίων τοῦ ἐχθροῦ ναυμαχίας, καὶ εἰς τὴν κατὰ τῶν νήσων τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν προσβολὴν, καὶ ἔκτοτε ἀπέκτησε τὸ ὄνομα τοῦ ἀτρομήτου ναύτου. Μετὰ τινα δὲ χρόνους ἐβόηθησε τὸν Σιρ Ἀλέξανδρον Κόχραν (θεῖον τοῦ μακαρίτου φιλέλληνος λόρδου Κόχραν) εἰς τὴν καταδιώξιν τριῶν Γαλλικῶν πλοίων τῆς γραμμῆς, καὶ εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, φέροντος 74 πυροβόλα. Κατεπίσσε δὲ τοσοῦτον τὸν ἐχθρόν, καὶ ἐπροξένησεν αὐτῷ τοσαύτην βλάβην, ὥστε ὁ Ναύαρχος διώρισεν αὐτὸν ἐν τῷ ἅμα πλοίαρχον. Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν διεύθυνε τὸ πλοῖον «ὁ Τάμεσις», μετὰ ταῦτα δὲ ἐγένετο πλοίαρχος τοῦ πλοίου «ὁ Εὐρύαλος».

Ἐν τῇ διεύθυνσει δ' ἀμφοτέρων τῶν πλοίων τούτων ἐξετέλεσεν ὄντως ἔργα ἐξαισία, νῦν μὲν κατασιγᾶζον ἐχθρικὰς κανονοστοιχίας, νῦν δὲ ἀποσιβᾶζον στρατούς, καὶ ὅτε μὲν αἰχμαλωτεύων ἐμπορικὰ πλοῖα καὶ ὀλοκλήρους στόλους πολεμικῶν λέμβων, ὅτε δὲ ἀπωθῶν εἰς τὴν ξηρὰν τὰ πλοῖα, ἅτινα δὲν ἠδύνατο νὰ καταλάβῃ. Ἀλλ' ἅμα ἐπῆλθεν ἡ εἰρήνη ὁ Κάρολος, ὥς πολλοὶ τῶν γενναίων τῆς Ἀγγλίας πλοίαρχων, κατεδικάσθη εἰς ἀργίαν, καὶ μόλις μετὰ 14 ἐτῶν διαθεσιμότητα ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Γαλατείᾳ, ἐπὶ τῆς Πορτογαλλικῆς παραλίας, καὶ ὑπερασπίσθη τὸν βασιλέα τῆς Πορτογαλλίας Δὸν Πέτρον κατὰ τοῦ Δὸν Μιγουέλλου. Ἡ ὑπεράσπισις αὕτη συνεκίνησε τὸ κοινὸν τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ταχέως ἐπέμψθη στόλοις ἐκ τοῦ Ταμέσεως ὑπὸ τὴν ὁδήγίαν τοῦ πλοίαρχου Σαρτορίου, ὅπως ὑπερασπισθῇ τὸν Δὸν Πέτρον. Κατὰ τύχην ὅμως ἡ διοίκησις τοῦ στόλου τούτου περιῆλθεν εἰς τὸν πλοίαρχον τότε ὄντα Κάραλον Λαπιέρ, ὅστις κατεναυμάχησε καὶ κατέ-

στρεψε τὰ πλοῖα τοῦ Δὸν Μιγουέλλου τῇ 3ῃ Ἰουλίου 1833.

Διὰ τὸ κατόρθωμα δὲ τοῦτο ἐτιμήθη μὲ τὸν τίτλον αὐτοκόμης τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Ἀγίου Βικεντίου, καὶ διωρίσθη ἀρχιναύαρχος τοῦ Πορτογαλλικοῦ στόλου. Ἀλλὰ δυσαρεστηθεὶς βραδύτερον ἐκ τῆς Πορτογαλλικῆς Κυβερνήσεως, παρητήθη τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Ἀγγλίαν, ἐνθα ἐν ἔτει 1839 διωρίσθη ὑποναύαρχος τοῦ ἐν τῇ Μεσογείᾳ Ἀγγλικοῦ στόλου ὑπὸ τὸν Σιρ Ροβέρτον Στόπορδ, καὶ ἦν τὸ ἐξέχον πρόσωπον ἐν τῇ προσβολῇ τῆς Σιδῶνος, ἐν τῇ κατατροπῶσει τοῦ Ἰσραήμ πασᾶ εἰς τὰ ὄρη τῆς Βηρυτοῦ, καὶ τὸ ἐνδοξότερον πάντων, ἐν τῇ ἀλώσει τῆς Πτολεμαίδος, ἥτις θεωρεῖται ὡς μέγα στρατιωτικὸν ἔργον δὲ καὶ πολιτικὸν γεγονός.

Ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν Ἀγγλίαν διωρίσθη ναύαρχος τοῦ ἐν τῷ Ἀγγλικῷ πορθμῷ στόλου, ὅτε ὑπέδειξε τὰς εἰς τὸ ναυτικὸν γινόμενας καταχρήσεις, καὶ ὑπέβαλε τὰς ὠφελίμους ἐκεῖνας ἀναμορφώσεις, ὧν πολλὰς ἔσχε τὴν τύχην νὰ ἰδῇ πραγματοποιουμένας πρὶν ἢ ἀποθάνῃ.

Ὅτε δὲ ἐξεράγη ὁ Ῥωσικὸς πόλεμος, διωρίσθη ναύαρχος τοῦ ἐν τῇ Βαλτικῇ Ἀγγλικοῦ στόλου, καὶ ἐξετέλεσε τὰ θαυμάσια ἐκεῖνα ἔργα, ἅτινα κατηριθμήσαν αὐτὸν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν· ἠνάγκασε 30 Ῥωσικὰ πλοῖα, συνιστῶντα τὸν τρομερὸν τῶν Ῥώσων στόλον, νὰ καταβυθισθῶσιν ὡς ποντικὸι εἰς τὰς τρύπας των, ἐκυρίευσεν τὸ Βομαρσοῦδ, ἀνετίναξεν εἰς τὸν ἀέρα τὸ Χάγγον, διέκοψε τὸ Ῥωσικὸν ἐμπόριον, καὶ ἐν διαστήματι ἐξ μηνῶν ἔθεσεν εἰς διαθεσιμότητα Ῥωσικὸν στρατὸν, συγκείμενον ἐξ 80-90,000 ἀνδρῶν.

Ἐτι δὲ παρέσχε τὰς τοσοῦτον πολυτίμους ἐκθέσεις τὰς ἀφορώσας τὸν πλοῦν τοῦ Κόλπου τῆς Φιλανδίας, προσδιώρισε δηλ. τί δύναται νὰ κατορθώσῃ ἐκεῖ μεγάλα πλοῖα, καὶ τί δὲν δύναται· τί δύναται νὰ κατορθώσῃ μόνον ἐνεργεῖν, καὶ τί μετὰ στρατιωτικῶν καὶ πολεμικῶν λέμβων. Παρέλαβε στόλον ἄτακτον καὶ κακῶς διοργανωμένον, καὶ διοργάνωσεν αὐτὸν οὕτως, ὥστε κατέστη τὸ φόβητρον τῶν Ῥώσων ἐν Βαλτικῇ, καὶ ὁ ἀκαταμάχητος στόλος, ἀφ' ὅσους ποτὲ εἶδεν ὁ Ὁκεανός. Ἐκ διενέξεως δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους τοῦ ἐγκατέλιπε τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν. καὶ ἐπανελθὼν εἰς Ἀγγλίαν, ἐξελέχθη ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπαρχίας Σαουθούρκ, χρηματίσας καὶ ἐν ἔτει 1841 ἀντιπρόσωπος τῆς Μαρλβόρνς· Ἀπέθανε τὸν Μάρτιον 1860.

Ο ΛΕΩΝ ΤΗΣ ΧΑΙΡΩΝΕΙΑΣ

Ἐκ τινος ἀλληλογραφίας τοῦ Σπυρ. Λάμπρου ἐν τῷ Ἀθηναίῳ τοῦ Λονδίνου ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ ἐν Χαίρωνειᾳ λέοντος.

«Γενομένων ἀνασκαφῶν ἐν Βοιωτίᾳ κατέστη δῆλον, ὅτι ὁ Λέων ἦτο τεθλαμένος ἐπὶ βάρθρου φαινομένου τέσσαρα μέτρα ἄνω τοῦ ἐδάφους. Ἀπαλλαγὴν ἐκ

τῶν προσχώσεων τῶν συσσωρευθεισῶν ἐκεῖ ἐπὶ αἰῶνας εὐρέθη ὅτι ἀποτελεῖται ἐκ μεγάλου πορώδους λίθου. Περὶ τὸ βάθρον τὰ διάφορα μέρη τοῦ Λέοντος ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἔκειντο διεσκορπισμένα. Εἰσὶ περὶ τὰ ἑνδεκα τεμάχια. Ταῦτα θέλουσι νῦν περισυναχθῆ καὶ ἀνιδρυθῆ ἐπὶ τοῦ ἀνακαλυφθέντος βάθρου. Πρὶν ἢ τοῦτο γίνῃ ἔπρεπε νὰ δρισθῇ ἡ δαπάνη. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀνετέθη εἰς δύο γλύπτας τὸν Γερμανὸν Σίγελ καὶ τὸν Ἑλλῆνα Βιτάλην. Οἱ κύριοι οὗτοι μετέβησαν ἐπὶ τόπου, καὶ ἀφοῦ ἐπιμελῶς ἐξήτασαν καὶ ἐσκέφθησαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἦλθον εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ ἔργον ἦτο μὲν κατορθωτὸν, ἀλλ' οὐχὶ ἄνευ μεγάλης δαπάνης ἀνευσινομένης· εἰς 20,000 δραχ. Εἰσὶν ὅμως καὶ τινες οὐχὶ ἀσήμαντοι δυσκολίαι. Κατὰ πρῶτον πρέπει νὰ γίνωσιν ἐκμαγεῖα πάντων τῶν ὑπαρχόντων τεμαχίων τοῦ Λέοντος. Ἐκ τούτων θέλει ἀκολουθῶς εὐρεθῇ ποῖα μέρη ἐλλείπουσιν καὶ πῶς τὰ τεμάχια πρέπει νὰ συναρμολογηθῶσιν. Τὰ ἀπολεσθέντα μέρη θὰ κατασκευασθῶσιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ φαιού μαρμάρου ἐξ οὗ ὁ Λέων πεποιήται. Ἐὰν ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία πτοηθῇ εἰς τὴν ἐπιτέλεισιν τοῦ ἔργου ἐκ τῆς δαπάνης, μέρος τοῦ ἔργου εὐχαρίστως ἀναλαμβάνει ὁ ἱκανὸς γλύπτης Σίγελ, ὅστις πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀφιέρωνε πολλὴν σκέψιν εἰς τὴν παλινόρθωσιν τοῦ Λέοντος. Ἐπιθυμία πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Λέοντος πρότερον ἐξεφράσθη ὑπὸ τοῦ Γερχαρδ, Οὐλριχς, Βράνδες καὶ Γκέτλιγγ, ἀλλὰ ὁ Βέληερ πρὸ πάντων ἐσκέφθη πρῶτον σπουδαίως πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου. Ἐν ἔτει 1842 ὁ Γερμανὸς οὗτος ἀρχαιολόγος κατῴρθωσε νὰ διευθετήσῃ οὕτω τὰ πράγματα, ὥστε ὁ Σίγελ παρηγγέλλη νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν θέσιν ἔνθα ἔκειτο ὁ Λέων καὶ νὰ ὑπολογίσῃ τὴν δαπάνην τὴν πρὸς παλινόρθωσιν αὐτοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἦτο λίαν διάφορον τοῦ ἐσχάτως γενομένου ὑπολογισμοῦ· ὁ Σίγελ ἐνόμισεν ὅτι 24,000 δραχ. θὰ ἤρκουν. Ὁ Βέληερ προσεπάθησε πανεὶ τρόπῳ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον, παρώτρυνε πρὸς τοῦτο τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸν βασιλέα ἀπυθνήθη— καὶ ἔφερε τὸ πρᾶγμα εἰς τοιαύτην θέσιν ὥστε καὶ ἔρνος ἐμελλε νὰ γίνῃ ἐν Γερμανίᾳ πρὸς βοήθειαν τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἀλλ' αἱ πολιτικαὶ ἀνωμαλίαι ἐν Ἑλλάδι ἐν ἔτει 1843, καὶ ἡ συνεπεία τούτων δυσμένεια τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν Γερμανίαν, ἐματαίωσε τὸ σχέδιον.

Ὁ Λέων ἀνεκαλύφθη τὸ 1848 ὑπὸ τοῦ Κρόφορδ, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀνασκαφῶν του ὁ εὐτυχὴς εὐρέτης ἐδημοσίευσε πρῶτος ἐν Ἀγγλικοῖς περιοδικοῖς τὸ 1824. Ὁ Δρ. Χόλλανδ ἐν τοῖς *Περιηγήσεσιν* αὐτοῦ γράφει: «Οὐδὲν φαίνεται ἐνταῦθα ἐν τῷ διασήμεφ Οἰθιαίου Λέοντος τῆς Χαριωνείας· ἀλλὰ πιθανῶς κρύπτεται ὑπὸ τὴν γῆν, καὶ ἴσως ἀνταμείψῃ τὴν ἔρευναν μέλλοντός τινος περιηγητοῦ.» Ὁ λόρδος Βύρων ἠθέλησε νὰ ἀνασκάψῃ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ μνημείου, τὸ ὅποιον ἐσημείωσεν τὴν θέσιν ἔνθα ἔκειντο οἱ τελευταῖοι πρόμαχοι τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας».

ΝΟΜΟΙ ΦΕΡΡΥ

Μετ' οὐ πολὺ συνέρχονται αἱ Γαλλικαὶ Βουλαι ἐν Παρισίοις καὶ μέγιστον διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ζήτημα θέλει παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς Γερουσίας. Πρόκειται περὶ τῶν νόμων τοῦ *Ferry*.

Ἐν Γαλλίᾳ οἱ μοναχοὶ καὶ μετ' αὐτῶν ὅλος ὁ κληρὸς βλέπουσιν ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τοῦ πολίτου καταστρεφόμενην ὁσημέραι τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν. Οἱ δὲ μοναρχικοὶ βλέπουσιν ἐν τῇ ἀναπτύξει τοῦ αὐτοῦ λαοῦ ὅλα τα φροῦδα δικαιώματά των καταπίπτοντα ὑπὸ τὸν αὐστηρὸν πέλεκυν τῆς ἐξελέγξεως, ὅστις πανταχοῦ εἰσεχώρησεν ἐν Γαλλίᾳ.

Ὑποσχέθησαν ἀμφοτέρω ἀμοιβαίαν βοήθειαν κατὰ τοῦ ἀναπτυσσομένου ἐκείνου πνεύματος· καὶ δὴ ἀπὸ καιροῦ προσπαθοῦσι νὰ στρεβλώσωσιν αὐτό. Καλλιτέρον μέσον καὶ προσφορώτερον δὲν ὑπῆρχεν ἄλλο τοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἡ ἐκπαίδευσις γινομένη ἐπὶ στερεῶν βάσεων ἀναπτύσσει ἐξ ἀρχῆς τὸν πολίτην καὶ μυσταγωγεῖ οὕτως εἰπεῖν αὐτὸν εἰς τὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ υποχρεώσεις καὶ δικαιώματά του καὶ καθιστᾷ αὐτὸν ἄξιον τῶν πολιτικῶν δώρων τῶν ἐμπιστευθέντων αὐτῷ ὑπὸ τῆς φύσεως· ὡς ἐπίσης, στρεβλὴ οὖσα, καταστρέφει ἐν αὐτῷ πᾶν σπέρμα ἐλευθερίας καὶ πᾶν αἶσθημα γενναῖον.

Οἱ ἱερεῖς ὑπὸ τὸ κάλυμμα τῆς θρησκείας ἐδίδαξαν αἰετοτε τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν τυφλὸν σέβας, οὐχὶ πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλὰ πρὸς τὸν κληρὸν, πρὸς πᾶν τὸ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ *dhérer* πηγάζον (ὡς ὀνομάζουσιν τὴν *ἀγίαν καρδίαν* τοῦ Ι. Χριστοῦ καὶ τῆς Μαρίας, ἡ τὰ θαύματα τῆς *Lourde* καὶ τὰς περιοδικῶς ἐμφανίσεις τῆς Μαρίας), ἡ ψευδῶς εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενον (οἷα τὰ ἐλέφ Θεοῦ δικαιώματα τῶν Βασιλέων), ἀνέπτυζαν καὶ ἀναπτύσσουσιν αὐτοὺς ἐχθρικῶς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἐλεύθερον, ἀναπτύσσοντες αὐτοὺς ὑπὸ ἱεροδουλείαν.

Τοῦτο ἐπὶ μακρὸν δὲν θὰ ἠνείχτο οἰαδήποτε κυβέρνησις ἐλευθέρᾳ.

Ναπολέων ὁ Α'. περιώρισε τὴν τοιαύτην ἀνάμιξιν τῶν ἱερέων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πολιτῶν· δὲν ἀνεγνώρισεν ἢ τρία σωματεῖα ἐθνικὰ καὶ ἀπηγόρευσεν εἰς ἅπαντα τὰ ἄλλα οὐ μόνον τὸ νὰ διδάσκωσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ ἔχωσιν ἀπλᾶς κτήσεις ἐν Γαλλίᾳ. Οὕτω πολλὰ τούτων ἠναγκάσθησαν νὰ καταλείψωσι τὴν Γαλλίαν· μεταξύ δὲ τῶν ἄλλων καὶ οἱ Ἰησουῖται.

Ἡ παλινόρθωσις ἀνεφάνη ἐν Γαλλίᾳ καὶ μετ' αὐτῆς ἐγένοντο ἀνεκτοὶ μόνον ἐν τῇ δυστήνῳ χώρᾳ, ἥτις ἐγένετο σημεῖον ἐπιδρομῆς· ἀλλ' οἱ ἐν πᾶσιν ἀναμιγνύμενοι καὶ τὰ πάντα διὰ τοῦ δόλου κατορθοῦντες Ἰησουῖται δὲν ἐδίστασαν καὶ κατ' αὐτὴν καὶ κατόπιν κατὰ τὴν Β'. αὐτοκρατορίαν νὰ ἰδρῶσιν τὰς φωτοσβέστιδας σχολὰς των ἂν καὶ ἐπὶ Λουδοβίκου Φιλίππου ἐφηρμόσθησαν κατ' αὐτῶν αἱ αὐστηραὶ διατάξεις τῆς Α'. αὐτοκρατορίας.

Μέχρι τοῦ 1870, ἐποχῆς τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Γ'. Δημοκρατίας ἐν Γαλλίᾳ, οἱ Ἰησουῖται καὶ τὰ συγγενῇ